

10. marts 2021
Sagsnr.: 21/00475
Klagenr.: 1017503
FKL

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse om fastlæggelse af kontrolprogram for vandforsyningsanlæg i Rebild Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter drikkevandsbekendtgørelsens § 7, stk. 3, jf. § 30, stk. 1.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Rebild Kommunes afgørelse af 16. november 2020 om fastlæggelse af kontrolprogram for vandforsyningsanlægget på ejendommen A2 , 9610 Nørager.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. vandforsyningslovens § 81.⁴

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Bekendtgørelse nr. 1070 af 28. oktober 2019 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 1450 af 5. oktober 2020 om vandforsyning m.v. med senere ændringer.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 12. december 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer.

Klager har navnlig anført, at

- kontrolprogrammet ikke er proportionalt, og
- vandforsyningen ikke leverer vand til ”anden kommerciel eller offentlig aktivitet”, og at ejendommen derfor ikke er omfattet af kravet om kontrol.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Rebild Kommune har den 16. november 2020 i medfør af drikkevandsbekendtgørelsens § 7 truffet afgørelse om, at der skal foretages regelmæssig kontrol af vandet fra vandforsyningsanlægget på ejendommen A2 , 9610 Nørager.

Det fremgår af afgørelsen, at drikkevandet regelmæssigt skal kontrolleres efter et fastlagt kontrolprogram, som er gyldigt i maksimalt fem år, før det skal opdateres eller godkendes uden yderligere ændringer. Kontrolprogrammet er gældende indtil den 31. december 2025.

Med henvisning til drikkevandsbekendtgørelsen bilag 5 samt en vurdering af de lokale forhold har Rebild Kommune anført, at der skal udtages én årlig vandprøve til kontrol af gruppe A parametre og én prøve hvert tredje år til kontrol af gruppe B parametre. Det er i afgørelsen nærmere angivet, hvilke parametre der de næste fem år skal foreligge resultater på.

Kontrolprogrammet er ifølge afgørelsen fastlagt på baggrund af de obligatoriske parametre i drikkevandsbekendtgørelsen samt en vurdering af de lokale forhold for vandforsyningsanlægget. Det fremgår videre af afgørelsen, at der ikke er fundet forurenede grunde i nærheden af boringen.

Vandforsyningsanlægget leverer ifølge sagens oplysninger vand til husholdningsbrug på ejendommen A1 , 9610 Nørager og til husholdningsbrug og husdyrbrug på ejendommen A2 , 9610 Nørager. Begge ejendomme er ejet af klager.

Klager har den 5. november 2020 i et partshøringssvar til Rebild Kommunes varsling af 23. oktober 2020 af afgørelsen anført, at ejendommen på A1 på nuværende tidspunkt ikke er udlejet. Klager har vedlagt et udkast til en lejekontrakt, hvori det anføres, at det er aftalt, at lejer overtager alle forpligtelser med ejendommens vandforsyning, hvilket ifølge kontrakten indebærer den daglige drift, tilsyn mv.

Rebild Kommune har i et svar af 16. november 2020 til klager anført, at uanset, at ejendommen A1 ikke er udlejet, findes der en virksomhed med mere end 5 ansatte på A2, og drikkevandet fra vandforsyningsanlægget skal derfor kontrolleres.

2.2 Klagers indhold

Klager har bemærket, at A2 er en landbrugsejendom med en malkekvægsbesætning, og at ejendommens stuehus bebos af klager og klagers søn.

I spidsbelastningsperioder i stalden og ved markarbejdet er der ifølge klager beskæftiget skiftende løsarbejdere, der har adgang til frokoststue for indtagelse af medbragt mad. Der er endvidere adgang til bad og toilet.

Videre har klager oplyst, at der i frokoststuen er opstillet et køleskab med flaskevand, og at alle gårdens vandhaner er forsynet med skiltningen ”uegnet til drikkevand”. Derudover har klager oplyst, at gårdens drift med mælkeproduktion er underlagt en lovpligtig årlig analyse som forenklet kontrol.

Klager har anført, at kontrolprogrammet er for omfattende, og at det ikke er proportionalt.

Endvidere har klager anført, at forholdene på klagers ejendom er sammenlignelige med forholdene i Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse i sag 18/07679,⁵ og at ejendommen derfor ikke er omfattet af kravet om kontrol af drikkevand.

2.3 Rebild Kommunes bemærkninger til klagen

Rebild Kommune har i bemærkninger af 12. januar 2021 til klagen anført, at kommunen i vurderingen af, hvorvidt klager er omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, litra c, har lagt vægt på, at virksomheden på ejendommen har ansatte, som har mulighed for at drikke vand leveret fra vandforsyningen. Ifølge kommunen har der i løbet af de seneste tre år været ansat mellem 2-9 medarbejdere, og der har i hele perioden været ansat 2-4 årsværk.

Efter Rebild Kommunes opfattelse er forholdene i Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse i sag 18/07679 ikke sammenlignelige med forholdene på klagers ejendom, idet der på klagers ejendom er tale om en vandforsyning, som leverer vand til en virksomhed med ansatte, hvilket ikke er tilfældet i nævnets tidligere afgørelse.

Derudover har Rebild Kommune anført, at kravet om kontrolprogram ikke kan fraviges ved, at klager oplyser kommunen om, at de ansatte tilbydes flaskevand og at alle vandhaner er forsynet med skiltning.

⁵ Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 7. juli 2020.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af vandforsyningslovens § 60, stk. 1, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med kvaliteten af vandet i vandforsyningssystemer. Miljøministeren kan i henhold til vandforsyningslovens § 60, stk. 2, fastsætte regler om tilsynet, herunder om regelmæssige laboratorieundersøgelser.

Bemyndigelsen i vandforsyningsloven er udnyttet ved udstedelsen af drikkevandsbekendtgørelsen, der fastsætter de nærmere regler om de kvalitetskrav, som skal være opfyldt for vand fra de i § 1, stk. 1, nr. 1, litra a-e, nærmere angivne vandforsyningsanlæg.

Efter drikkevandsbekendtgørelsens § 4 skal vand fra vandforsyningsanlæg, som leverer vand omfattet af kvalitetskrav efter denne bekendtgørelse, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, overholde de kvalitetskrav, som er angivet i bilag 1 a-d, og tilsynsmyndigheden skal efter bekendtgørelsen § 7, stk. 3, fastlægge et kontrolprogram for et sådant anlæg.

Det fremgår af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1, litra c, at bekendtgørelsen fastsætter regler om de kvalitetskrav, som skal være opfyldt for vand fra vandforsyningsanlæg, som leverer vand til ”anden kommerciel eller offentlig aktivitet”.

En undtagelse for drikkevandskvalitetskravene findes i drikkevandsbekendtgørelsens § 7, stk. 2, hvorefter vand fra vandforsyningsanlæg, som i gennemsnit leverer mindre vand end 10 m³ vand pr. dag til én enkelt husstand, er undtaget fra drikkevandskvalitetskravene, således at vandet fra disse anlæg ikke er underlagt obligatorisk kontrol, medmindre vandet leveres som led i en ”kommerciel eller offentlig aktivitet”.

Ifølge drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 4, skal der ved ”anden kommerciel eller offentlig aktivitet” forstås: Institutioner, restauranter, hospitaler, hoteller, forlystelsesetablissementer m.v.

Af Miljøstyrelsens hjemmeside⁶ og udkast til vejledning⁷ fremgår, at det er styrelsens vurdering, at skoler, fritidsanlæg, sportsanlæg, kaserner, campingpladser, indkøbscentre, udlejningsejendomme, Bed & Breakfast, dagplejere og plejefamilier er omfattet af begrebet ”anden kommerciel eller offentlig aktivitet” ud over det, der eksplicit fremgår af

⁶ <https://mst.dk/natur-vand/vand-i-hverdagen/drikkevand/kontrol-af-drikkevand/nye-regler-om-vandkvalitet-og-tilsyn-med-vandforsyningsanlaeg>.

⁷ Vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, udkast til vejledning, 7. januar 2020, [https://prodstoragehoeringspo.blob.core.windows.net/d6f3f167-5cd7-4bae-81e7-29035c6be657/Vejledning%20om%20vandkvalitet%20og%20tilsyn%20med%20vandforsyningsanlaeg%20\(H%C3%B8ringsversion\).pdf](https://prodstoragehoeringspo.blob.core.windows.net/d6f3f167-5cd7-4bae-81e7-29035c6be657/Vejledning%20om%20vandkvalitet%20og%20tilsyn%20med%20vandforsyningsanlaeg%20(H%C3%B8ringsversion).pdf).

bekendtgørelsens § 1, stk. 4. Det fremgår videre af styrelsens hjemmeside, at det er den enkelte kommune, der som led i sagsbehandlingen må vurdere, om en given aktivitet er kommerciel eller offentlig. I vurderingen kan indgå, om en given aktivitet involverer offentligheden, eller om aktiviteten tilbydes med det formål at tjene penge.

Begrebet ”anden kommerciel eller offentlig aktivitet” er ud over de anførte eksempler i bekendtgørelsens § 1, stk. 4, ikke nærmere defineret i lovgivningen, men efter Miljø- og Fødevareklagenævnets opfattelse vil begrebet skulle forstås i lyset af formålet med kontrollen af drikkevand, som er at sikre menneskers sundhed, jf. herved bekendtgørelsens § 7, stk. 6.

Reglerne for omfanget af kontrolprogrammerne for drikkevand er fastlagt i drikkevandsbekendtgørelsens § 7, stk. 4, og skal indeholde de i bilag 4, 5, 7 og 9 angivne elementer til kontrol af opfyldelse af drikkevandskvalitet. Parametre og prøvetagningshyppighed kan alene fraviges, hvis der er gennemført en risikovurdering i overensstemmelse med bekendtgørelsens bilag 6, jf. § 7, stk. 7.

Af bekendtgørelsens bilag 6 fremgår, at risikovurderingen skal foretages på baggrund af indsamling af resultater med jævne mellemrum over en periode på mindst tre år fra et prøveudtagningspunkt, der er repræsentativt for drikkevandsforsyningen. Hvis et parameter helt skal udgå, skal alle analyseresultaterne over mindst en 3-årig periode være mindre end 30 % af kvalitetskravet.

Videre fremgår det af bilaget, at hvis prøvetagningshyppigheden for parameteren skal nedsættes, skal alle analyseresultaterne over mindst en 3-årig periode være mindre end 60 % af kvalitetskravet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at ejendommens vandforsyning er omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1, litra c, hvorfor Rebild Kommune har haft den fornødne hjemmel til at fastlægge kontrolprogrammet i medfør af bekendtgørelsen § 7, stk. 3, jf. § 4. Nævnet har herved lagt vægt på, at der på ejendommen drives erhvervsmæssig virksomhed, at virksomheden forsynes med vand fra vandforsyningen, at virksomheden har ansatte medarbejdere, og at de ansatte har mulighed for at tilgå vandet fra vandforsyningen og eventuelt drikke af det.

Det forhold, at klager som en del af ansættelsen har meddelt de ansatte et forbud mod at drikke vandet på ejendommen, kan ikke føre til et andet resultat, idet forbud og skiltning ikke ændrer på det forhold, at virksomheden som sådan er omfattet af begrebet ”anden kommerciel og offentlig aktivitet”.

Endvidere bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at omstændighederne på klagers ejendom ikke er ens med omstændighederne

i nævnets afgørelse i sag 18/07679, navnlig idet klagers virksomhed har ansatte medarbejdere.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder endvidere, at en fravigelse af det fastlagte kontrolprogram ikke er muligt. Nævnet har herved lagt vægt på, at kontrolprogrammet er fastlagt i overensstemmelse med drikkevandsbekendtgørelsen bilag 5, at der ikke er foretaget en risikovurdering efter bekendtgørelsens bilag 6, og at Rebild Kommune ikke har mulighed for at fravige kontrolprogrammet, når der ikke foreligger en risikovurdering. Nævnet bemærker i den forbindelse, at der ikke i bekendtgørelsen er hjemmel til, at der ved afgørelsen om fastlæggelse af et kontrolprogram kan foretages en proportionalitetsafvejning, når der ikke foreligger en risikovurdering, hvorefter kontrolprogrammet kan fraviges.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Rebild Kommunes afgørelse af 16. november 2020 om fastlæggelse af kontrolprogram for vandforsyningsanlægget på ejendommen A2 , 9610 Nørager.